

E. T. Yayıncılık

Muhterem Ahmed Kabaklı;

Kendimi, müstesna kaleminizin aynasından seyretnmek istediğimi hanımefendiye telefonda arz etmiştim. Bu aynada gördüğüm, hiçbir türkü malikiyetini iddia edemeyeceğim bir güzellik olmuştur. Murasâ cümlelerinin içinde billür gibi ışıklandırdığınız huyhat ölçülerine lâyık olmaktan üstün bir saadet tasavvurundan âcizim. Şükran ve sağlıklarla rumu takdim eder ve bu duygamı imzam ile tesbiti nazile bilirim. Sonsuz sevgi ve saygı...

Necip Fazıl

P.K. 1300 İstanbul

İstanbul: 23/4/1973

Muhterem Ahmed Kabaklı;
Kendimi, müstesna kaleminizin aynasından seyretnmek istediğimi hanımefendiye telefonda arz etmiştim. Bu aynada gördüğüm, hiçbir türkü malikiyetini iddia edemeyeceğim bir güzellik olmuştur. Murasâ cümleleriniz içinde billür gibi ışıklandırdığınız

kıymet ölçülerine lâyık olmaktan üstün bir saadet tasavvurundan âcizim.

Şükran ve bağlılıklarımı takdim eder ve bu duygamı imzam ile tesbiti nazile bilirim.
Sonsuz sevgi ve saygı...

Necip Fazıl

Geçen gün, eski dosyaları, bir vesile ile karıştırırken, Üstad (merhum ve mağfur) Necip Fazıl'ın, o zaman beni çok sevindiren, iltifatlar dolu şu mektubu elime geçti.

Bu mektubun, gazetede, bir eserinden (muhtemelen ESSELAM) bahsedişim üzerine yazıldığı anlaşılıyor. İçinde hiç de lâyık olmadığım iltifatlar bulunduğu için, uzun süre "neşredeyim mi?" diye tereddüt geçirdim.

Fakat, **Türk Edebiyatı Dergisi**, Üstadın vasiyeti üzerine, ona ait her şeyi yayımlamakla da vazifelidir. Onun her satırı yaşamaya değerdir ve yaşatılacaktır ki, gelecek yıllar, çağın üst sanatkarını bizden daha iyi anlasın ve izlesinler...

Kaldı ki, mektup'taki iltifatlar, yine asla beni değil, Merhum'un kendisini büyüten satırlardır. O, bazan sert görünüşünün, kendisini "dokuz köyden kovduran" müstakim, doğru, açıklığı sever mizâcının altında işte

boylesine kibar, zarif, nazik, çelebi bir insandı: Naçizane bir yazımız veya sözümüz üzerine, ondan, lâyık olmadığımız ve bizi mahçup edecek ölçülerde kırk "teşekkür, minnet ve dua" alırdık.

Bunları söylememesini "bize emretmesini" bilhassa rica ederdik. O ise, efendiliğini, kibarlığını her lâhza elden bırakmazdı.

Nicelerini de biliriz ki, Üstad'ın tırnağı olamadıkları halde, sütunlarda "ar belâsi" öğülmüşler... Fakat, bunu sanatlarının, fikirlerinin, fetânetlerinin hakkı zannederek... görmemezlikten, okumamazlıktan gelmişlerdir. Teşekkür bir yana, bize karşı dahi "büyümüşlerdir."

Üstad, eserler verdi, biz de onları değerlendirmeye çalıştık. Onun yazdıklarına teşekkür ve minnet duygularıyla... Rahmetler rahmetler ona olsun!

Ahmet KABAKLI

